

DEBATT:

Rätt hund på rätt plats

Håkan Jaldung går till frontalangrepp (GT 10/7) på mitt inlägg om sök efter försvunna med blodhund. Jaldung använder den första fjärdedelen av sitt spaltutrymme till att återge citat ur min artikel, detta tackar jag särskilt för.

Jaldung för ett resonemang om att 825 personer försvunnit under tiden 1 januari till 30 juni 1998 i hela Västra Götaland. Han skriver att polisledningen vidtagit omfattande åtgärder. Det skulle vara klädsamt om Jaldung i stället redovisat hur många försvunna som hittats av polisen, hur många som hittats av polisens hundar, hur många som kommit till rätta av sig själva eller genom sluppen och hur många som fortfarande saknas.

Glädjande nog anger Jaldung att en av åtgärderna är samverkan med myndigheter och frivilliga.

Jaldung markerar revir

Frågan om schäfer eller andra hundar tycks mycket känslig. Jaldung markerar revir likt en ilsken hanhund. Han tar upp frågan om polisens val av hund. I min artikel undvek jag avsiktligt att föreslå blodhunden som tjänstehund hos polisen.

I stället föreslog jag en samverkan med frivilligorganisationer. Jag citerar: "I vissa delar av USA är blodhundarna organiserade inom speciella sökteam, ofta med en frivillig grundorganisation. Det är dock av avgörande betydelse att all träning sköts professionellt i nära samarbete med den lokala polisen."

Jaldung väljer alltså att i stället för att samtala och samverka slå undan min utsträckta hand. Det är ställt utom varje tvevel att jag och mitt parti värnar polisen. Denna vår ståndpunkt grundar sig på medborgarnas bästa, inte polisens. En bra polisverksamhet är en viktig del i rättssamhället. En bra polisverksamhet behöver inte innebära att polisen gör allt som förr, i stället måste man hela tiden vara öppen för förändring och samverkan. Till min stora förvåning hävdar Jaldung att mitt påstående om att onödiga dödsfall inträffat saknar relevans! Menar Jaldung att polisen av prestigeskäl eller organisatoriska skäl inte är beredd att pröva varje möjlighet för att rädda människoliv? Jaldung hävdar att man gjort me tod försök i bland annat Göteborg för att jämföra olika hundar. Det vore intressant att ta del av resultaten från dessa försök.

Blodhund i särklass bäst på att spåra

Vid mitt besök i New York framgick tydligt att blodhundarna var i särklass bäst på att spåra. Jaldung talar om vetenskap och beprövad erfarenhet, men han är så hemmablind eller felinformerad att han inte inser att både vetenskap och beprövad erfarenhet talar för att polisen schäfrar skall kompletteras med - inte ersättas av - blodhundar.

Som jag skrev förra gången blodhunden är att betrakta som en inkallad specialist. I många hundra år har man avlat på de bästa spåregenskaperna, detta har medfört en skicklig spårare, men samtidigt en mycket envis hund. Jag håller därför med Jaldung om att blodhunden aldrig kan ersätta schäfern, men den kan utgöra ett livräddande komplement.

Schäfern har under hundratals år avlats som vallhund för att skydda fårskokken mot vargen. För skydd och attack samt lydnad är naturligtvis schäfern outstanding. För att ytterligare bilda mig inom området spår kommer jag att vid min resa till Storbritannien även där besöka polisen och ta del av deras erfarenheter. Efter hemkomsten vore det bra om Håkan Jaldung kunde sitta ner med mig över en fika och i lugn och ro resonera om hur vi gemensamt kan effektivisera sökandet efter försvunna personer.

Göran Lindblad (m)
riksdagsledamot
ordf för Göteborgsmoderaterna
Blodhundskamrat

